

التهاب روی سکوها

اوضاع تیم‌های موفق ایتالیایی بحرانی است حتی نابولی که با اختلاف صدر نشین سری آ به حساب می‌آید

هواداران متعصب به مدیریت آنورلیو دی لورنتیس بابت افزایش همکاری با مقامات رسمی جهت سرکوب هواداران و ممنوعیت ورود پرچم‌های غیرمجاز و ابزار آتش‌بازی انتقادات شدیدی دارند و در بازی مقابل میلان اعتراض کردند. به همین دلیل، پنجشنبه دی لورنتیس و شهردار ناپل با هم دیدار کردند و امیدوارند تنش بین باشگاه و هواداران فروکش کند. نمایندگان باشگاه در یک جلسه مشترک با شهردار ناپل، اعضای وزارت کشور و مقامات پلیس محلی در مورد برنامه‌های خود برای جشن قرب‌الوقوع قهرمانی اسکودتو حضور یافتند و نگرانی‌های خود را ابراز کردند.

در این جلسه درباره برگزاری جشن در ۲ زمان متفاوت بحث شد. جشن اول بلافاصله بعد از مسجل شدن قهرمانی خواهد بود. پارتنوبی در صورت پیروزی در ۴ بازی آینده می‌تواند قهرمانی خود در سری آ را قطعی کند. در این صورت جشن قهرمانی اول روز ۱۳ اردیبهشت پس از بازگشت از بازی خارج از خانه مقابل اودینزه برگزار خواهد شد. جشن دوم نیز در پایان فصل و ماه ژوئن برپا می‌شود. شهرداری و پلیس این شهر ۳۳ سال است که تجربه چنین جشنی را ندارد. نگرانی‌ها کاملاً بجاست.

در تیم دوم شهر رم هم اوضاع ناپسندانگیز است. لاتزیو به رهبری مائوریچیو ساری شانس اصلی کسب عنوان نایب قهرمانی فصل به شمار می‌رود ولی هواداران این همچنان ناآرام هستند. تیفوس‌های این باشگاه در آستانه بازی جمعه شب مقابل لاسپتزیا با هواداران و پلیس این شهر درگیر شدند؛ به حدی که پلیس اعلام وضعیت اضطراری کرد. آنها بر خلاف هواداران ناپولی اعتراضی به مدیریت و نتایج تیم خود ندارند و فقط از سرعادت با هواداران حریف درگیر می‌شوند. در این

درگیری‌ها پلیس مجبور به بازداشت افراد زیادی شد و یک هوادار تیم میزبان به دلیل برخورد جسم‌نوک تیز به سرش به شدت مجروح شد و به بیمارستان انتقال یافت. پلیس شهر لاسپتزیا در مناطق مرکزی شهر و اطراف استادیوم محل برگزاری مسابقه وضعیت اضطراری اعلام کرد. لاتزیو این بازی را ۳ صفر برد. لاتزیو این فصل از ۳۰ امتیاز ممکن مقابل تیم‌های بزرگ سری آ: اینتر، یوونتوس، آتالانتا، ناپولی، رم و میلان ۲۱ امتیاز کسب کرده است و موفق به کسب پیروزی مقابل همه آنها شده است. قرار گرفتن در رده دوم در پایان فصل بهترین سناریو برای این تیم است که هواداران می‌توانند انتظارش را بکشند؛ بالاتر از تیم جدید مربی قبلی اش یعنی اینترمیلان سیمونه اینترآگی. بالاتر از آن‌رم هم‌شهری واز همه مهم‌تر خیلی بالاتر از یوونتوس که هواداران این تیم هرگز چشم دیدنشان را نداشته‌اند؛ مثل هواداران همه تیم‌های دیگر ایتالیایی.

باشگاه ایتالیایی حاضر در مرحله یک چهارم پایانی لیگ اروپایی وضعیت بهتری نسبت به فصل پیش خواهند داشت. پاداش‌های چند ده میلیون یورویی می‌تواند تنگنای به وضعیت اسفبار اقتصادی غول‌های سابق اروپا بدهد. رکورد اقتصادی دوران کرونا هم سپری شده است و هر بار میلیاردی درهای تازه‌ای از آمریکا و آسیا به خرید باشگاه‌های ایتالیایی گرایش پیدا می‌کنند. مالیات کمتری که بازیکنان شاغل در سری آ نسبت به کشورهای بی‌مثل اسپانیا پرداخت می‌کنند، می‌تواند کلید جذب بازیکنان بیشتر در فصل‌های آینده باشد. اما همچنان چیزهایی این وسط می‌لنگد و ستاره‌های کمی برای حضور در باشگاه‌های این لیگ در رغبت نشان می‌دهند. حق پخش همچنان نسبت به سایر لیگ‌های بزرگ اروپایی کم است و تماشاگران هم مثل دوران باشکوه دهه ۹۰ از بازی‌های تیم‌های محبوب خود استقبال نمی‌کنند. درگیری‌هایی بین هواداران و باشگاه‌ها وجود دارد. غیر از جونا آرام و نژادپرستانه سکوها علیه بازیکنان سیاه‌پوست، تماشاگران حتی به بازیکنان و مربیان و مدیران خودی هم رحم نمی‌کنند. در ورزشگاه دیوگو مارادونا، هواداران متعصب نابولی در جریان شکست ۴ بر صفر این تیم در برابر میلان به جای تشویق تیم، سکوت کردند. سکوت آنها به نشانه اعتراض به افزایش قیمت بلیت‌ها بود، همچنین قوانین سختگیرانه تازه برای مهار تیفوس‌ها و جلوگیری از ورود پنهان پرچم‌های خاص به ورزشگاه خانگی نابولی. کار به جایی کشید که دی لورنتیس، مالک جنجالی این باشگاه برای خودش محافظ استخدام کرد تا از گزند تیفوس‌ها در امان بماند. مالک نابولی با پلیس مذاکره کرده تا در کنار یادگاردهای خودش، آنها هم از او محافظت کنند.

لوچانو اسپالنسی، سرمربی موفق تیم نهدید کرد که اگر این وضعیت ادامه پیدا کند، او نیمکت را ترک خواهد کرد. سرمربی نابولی با اشاره به رویکرد نامناسب هواداران شان در شکست ۴ بر صفر خانگی اخیر این تیم: «چون تشنجی که هواداران روی سکوها مقابل میلان ایجاد کردند، باور نکردنی بود و من هرگز آن را فراموش نخواهم کرد. ما در آن بازی تنها چیزی که می‌شنیدیم این بود که هواداران در حال اعتراض به مدیران باشگاه بودند و هزار هوادار میلان در حال جشن گرفتن. بازیکنان ما انسان‌های حساسی هستند و جو اطراف رویشان تأثیر می‌گذارد.»

همه این ناراضی‌ها در حالی است که نابولی به‌زودی و پیش از پایان فصل جشن قهرمانی را برگزار خواهد کرد و برای سومین بار در تاریخ خود و نخستین بار بدون مارادونا به عنوان قهرمانی سری آ خواهد رسید.

سرمربی موفق تیم نهدید کرد که اگر این وضعیت ادامه پیدا کند، او نیمکت را ترک خواهد کرد. سرمربی نابولی با اشاره به رویکرد نامناسب هواداران شان در شکست ۴ بر صفر خانگی اخیر این تیم: «چون تشنجی که هواداران روی سکوها مقابل میلان ایجاد کردند، باور نکردنی بود و من هرگز آن را فراموش نخواهم کرد. ما در آن بازی تنها چیزی که می‌شنیدیم این بود که هواداران در حال اعتراض به مدیران باشگاه بودند و هزار هوادار میلان در حال جشن گرفتن. بازیکنان ما انسان‌های حساسی هستند و جو اطراف رویشان تأثیر می‌گذارد.»

همه این ناراضی‌ها در حالی است که نابولی به‌زودی و پیش از پایان فصل جشن قهرمانی را برگزار خواهد کرد و برای سومین بار در تاریخ خود و نخستین بار بدون مارادونا به عنوان قهرمانی سری آ خواهد رسید.

همه این ناراضی‌ها در حالی است که نابولی به‌زودی و پیش از پایان فصل جشن قهرمانی را برگزار خواهد کرد و برای سومین بار در تاریخ خود و نخستین بار بدون مارادونا به عنوان قهرمانی سری آ خواهد رسید.

گل تضمینی

کدام بازیکنان لیگ برتری وقتی گل می‌زنند تیم‌شان نمی‌بازد؟

تیم در پایان بدون شکست زمین را ترک کرده است. میلان در ۵۴ بازی لیگ برتری موفق به گلزنی شده و با حضور او تیمش ۴۳ برد و ۱۱ تساوی داشته است؛ بدون باخت.

ژسوس
نزدیک‌ترین فرد به رکورد میلنر، گابریل ژسوس، مهاجم برزیلی سابق منچستر است که این فصل در آرسنال مشغول گلزنی است. او بدون احتساب بازی‌های این هفته در ۵۳ مسابقه لیگ برتری گل زده که این دو تیم با حضور او حتی یک بازی را هم نباخته‌اند؛ ۴۹ برد و تنها ۴ تساوی. ژسوس در ۶ فصل حضورش در من سیتی ۴ بار قهرمان لیگ برتر شد و این شانس را دارد که پنجمین عنوانش را در تیمی متفاوت تجربه کند. در فاصله ۸ هفته به پایان فصل احتمال اینکه ژسوس رکورد میلنر را هم از چنگش درآورد، بسیار زیاد است. چون آرسنال در این فصل کم‌کم می‌بازد و ژسوس برخلاف میلنر که در بست‌های کمکی و دفاعی به بازی گرفته می‌شود، مهاجم است.

واسل
داریوش واسل در ۲۶۵ بازی برای آستون ویلا و منچستر سیتی ۵۲ گل در لیگ برتر به ثمر رساند. این گل‌ها در ۴۶ بازی به ثمر رسید و واسل در هر بازی شکست‌ناپذیر بود. البته رکورد او در نهایت خراب شد و پس از گلزنی برای منچستر سیتی در شکست ۳ بر ۲ مقابل لانتینگهام فارست در آوریل ۲۰۱۱ طعم باخت را در روز گلزنی‌اش چشید.

ژوتا
دیگو ژوتا در این فصل خیلی بدشانس بود. او در بازی با منچستر سیتی دچار مصدومیت شدید شد و جام جهانی را هم از دست داد. مهاجم برزیلی در بازگشت هنوز نتوانسته گلی برای فرم‌ها بزند اما پیش از آن هر وقت برای یورگن کلوپ گل زده، لیورپول بازنده از

برخی بازیکنان با خودشان نجسی می‌آورند، برخی خوش‌شانسی، البته این اعتقاد اروپایی‌هاست که بیش از سایر قاره‌ها به خرافات و شانس و طلسم معتقدند. در فصل سوم سریال تل‌لا سو موقای در رختکن تیم کناایی ریچموند که روی آن نوشته شده «ایمان» به زمین می‌افتد و همه بازیکنان وحشت می‌کنند چون تصورشان این است که دیگر نمی‌شود به تیم ایمان داشت. سرمربی مقوا را برمی‌دارد و پاره می‌کند که در این لحظه وحشت بازیکنان دوچندان می‌شود و جیج‌شان به هوا می‌رود. مربی به آنها حالی می‌کند که این صرافیک‌تکه کاغذ است اما چیزی که در مغز و قلب اعضای تیم وجود دارد، ایمان اصلی است که آن را نمی‌توان به‌سادگی پاره کرد.

رسانه‌ها و هواداران فوتبال پس از اینکه یک اتفاق چندبار تکرار می‌شود، به‌خودشان تلقین می‌کنند که از این پس همین فرمول و الگوریتم برجا خواهد ماند. به‌طور مثال رودیگر در این فصل ۸ بار در ترکیب ثابت رئال مادرید قرار گرفته که رئال ۱۴ بازی با این بازیکن شکست خورده است. دفعه بعد که دوباره بنا به ضرورت رودیگر در فهرست اولیه تیم جای بگیرد، هواداران و خود همبازیان وحشت می‌کنند و به آنها تلقین می‌شود که این بازی را هم باید ببازند. در نقطه مقابل فرلان مندئ، مدافع چپ فرانسوی این تیم است که در ۳۳ فصل حضورش در ترکیب هر بار که از این‌ها در آل کلاسیکو به میدان رفت، تیمش نباخت. اما این خوش‌شانسی هم در نهایت از بین رفت و رئال یکبار با حضور او در ترکیب، مقابل بارسلونا شکست خورد. در کل تعداد محدودی از بازیکنان هستند که وقتی گل می‌زنند، اعضای آنها روی بازی اعتبار به همراه می‌آورد و تیم نمی‌بازد.

میلنر
یکی از این بازیکنان جوان گلزن تاریخ لیگ برتر یعنی جیمز میلنر است که حالا در سن بالا در لیورپول گنجه‌های بنا به ضرورت در بست‌های مختلف به کار گرفته می‌شود. او هر بار برای تیم‌های گل زده، آن

سایه ایرانی بر لیگ اروپا

سردار آزمون و علیرضا جهانبخش، فصل هیجان‌انگیزی را پشت‌سر می‌گذارند. علیرضا و تیمش در لیگ هلند صدرنشین هستند و برای قهرمانی مبارزه می‌کنند. سردار آزمون و تیمش هم یکی از بزرگ‌ترین بازگشت‌های تاریخ بوندس لیگا را رقم زده‌اند و از منطقه سقوط، به دوتل برای کسب سهمیه لیگ قهرمانان نزدیک شده‌اند. اتفاق هیجان‌انگیزتر برای آستاره پرتغالی فوتبال ایران، درخشش فاینورد و لور کوزن در لیگ اروپا بوده است. کافی است این دو تیم به سلامت از دیدارهای برگشت عبور کنند تا یک نیمه‌نهایی تماماً ایرانی در این رقابت‌ها رقم بخورد.

اروپا در تسخیر شمال ایران
انتظار می‌رفت تیم آماده و مهارت‌نشدنی ژاپی آونسو در بوندس لیگا، کار سختی برای شکست دادن بوئینو سن‌ژیلوز در لیگ اروپا نداشته باشد اما آنها در این بازی مثل همیشه نبودند و حتی گل اول بازی را در پای آرنه‌از حریف بلژیکی شان در یافت کردند. لور کوزن زمان زیادی برای بازگشت به بازی نداشت و سردار در دست مثل چند بازی گذشته اواسط نیمه دوم به زمین مسابقه آمد. او که نزدیک‌ترین مهره لور کوزن به دروازه حریف به شمار می‌رفت، در این بازی نمایش خوبی داشت و یک موقعیت عالی شوت‌زنی را برای ستاره جوان تیمش فلوریان ریتز فراهم کرد. این بازیکن هم ضربه‌اش را به گوشه دروازه فرستاد تا لور کوزن حداقل در خانه شکست نخورد. اثر گذاری دوباره سردار روی گل لور کوزن، این بازیکن را به تعویض طلایی این روزهای آونسو تبدیل کرده است؛ ستاره‌ای که به نظر می‌رسد کاملاً پتانسل فیکس شدن در لور کوزن

را دارد. هم‌زمان با این بازی، علیرضا جهانبخش و تیمش هم برد بسیار بزرگی را مقابل رم جشن گرفتند. شکست دادن تیم مورینیو با یک گل، اصلاً کار ساده‌ای نیست و فیکس بودن علیرضا در این نبرد، پیام مهمی داشت. اگر لور کوزن و فاینورد در نیمه‌نهایی این تورنمنت با هم روبه‌رو شوند، برای نخستین بار یک فوتبالیست ایرانی در فینال لیگ اروپا به میدان خواهد رفت.

به رنگ حسرت
ستاره‌های فوتبال ایران، قهرمانی لیگ‌های اروپایی را در کارنامه دارند اما هیچ بازیکنی از فوتبال ایران موفق نشده تورنمنت‌های بزرگ اروپایی را بربرد. نزدیک‌ترین ستاره به این افتخار، علی دایی بود که سال ۱۹۹۹ میلادی در عضویت بایرن مونیخ قرار داشت. بایرن در آن سال می‌توانست در نیوکمپ فاتح اروپا شود اما بازگشت تیرس الکس فرگوسن در چند دقیقه، همه چیز را عوض کرد. سال‌ها بعد جواد نکونام هم یک ماجراجویی جذاب در جوفام داشت اما اوساسونا با وجود عملکرد خوب در آن سال، به دیدار فینال نرسید و جواد شانس رسیدن به یک قهرمانی تاریخی را از دست داد. سال گذشته فاینورد نیز با جهانبخش به فینال لیگ کنفرانس اروپا رفت اما از رم مورینیو شکست خورد تا طلسم قهرمان نشدن بازیکنان ایرانی در تورنمنت‌های مطرح اروپایی همچنان برقرار باشد. آیا در این فصل برای سومین بار یک فوتبالیست ایرانی به همراه تیمش به فینال یک رقابت اروپایی صعود می‌کند؟ اگر این اتفاق برای فاینورد یا لور کوزن رخ بدهد، آن تیم در روز برگزاری دیدار فینال میلیون‌ها طرفدار در ایران خواهد داشت تا شاید یک طلسم بزرگ از پیش‌بانی فوتبال برداشته شود.

